

21
02
|
30
06

ระหว่างวันที่
21 กุมภาพันธ์
ถึง
30 มิถุนายน
2562

นิทรรศการ

คลื่น ไหว ภาย ใต้ โดม

ณ พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
ในวันและเวลาดังกล่าว

FB: SocAnthTUMuseum

:
การเป็น
ส่วนหนึ่ง
และ
การเคลื่อนย้าย
ในวัฒนธรรม
มุสลิม

U N D E R

How do we see motion?

“ความเคลื่อนไหว” คือลักษณะของอากัปภิกขิยา เมื่อต้องพุดถึงสิ่งต่างๆ ที่มีการขยับเคลื่อนที่ สำหรับบางกรณี ความเคลื่อนไหวสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ทว่าในหลายครั้ง มันก็อาจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับภาพไม่ได้ ทั้งนี้ ไม่ใช่เพราะความช้า-เร็วในการเคลื่อนที่ แต่เป็นเพราะมีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นจากหลายสิ่งหลายอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้เราไม่สามารถจดจ่อใส่ใจจนมองเห็นภาพความเคลื่อนไหวได้อย่างชัดเจน

คำถามที่สำคัญจึงไม่ใช่ “ที่ไหน” หรือ “เมื่อไหร่” ที่เราจะมองเห็น แต่คือเราจะสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวได้ อย่างไร? เมื่อวัตถุสิ่งของจำพวกหนึ่งได้ถูกนำมาจัดวางในพื้นที่เฉพาะอย่างนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ การกำหนดกรอบตั้งต้นด้วยลักษณะของพื้นที่ การจัดแสดงและกำแพงโอบล้อม อาจช่วยให้เราสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การขบคิดใคร่ครวญและมองลึกลงไป ในรายละเอียดเพื่อพิจารณาความเคลื่อนไหวนั้น

กระนั้นแล้ว แทนที่เรื่องราวของชาวมุสลิมจะถูกถ่ายทอดผ่านการจัดแสดงวัตถุข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน อาทิ คัมภีร์อัลกุรอาน กริช หรือพรมอาหรับตามรูปแบบการนำเสนอของพิพิธภัณฑ์โดยทั่วไป นิทรรศการเคลื่อนไหวภายใต้โดม: การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนไหวในวัฒนธรรมมุสลิม ได้ทดลองบอกเล่าเรื่องราวผ่านงานศิลปะร่วมสมัยหลากหลายประเภท เช่น ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว ภาพจิตรกรรม และศิลปะจัดวาง เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการสื่อสารและแบบแผนการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอาจส่งผลต่อการสร้างความรับรู้ของผู้ชมที่เปลี่ยนไป ผู้ชมในที่นี้จึงไม่ได้เป็นเพียงผู้รับสาร แต่ยังมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความหมายให้กับงานศิลปะร่วมไปกับศิลปินซึ่งมีบทบาทเฉกเช่นเดียวกันกับนักมานุษยวิทยาที่สนใจศึกษามนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ดังอาจเห็นได้ว่าศิลปินทั้ง 6 คนในนิทรรศการครั้งนี้มีวิธีการทำงานในลักษณะของการลงพื้นที่ชุมชนที่ตนสนใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งชุดข้อมูลบางอย่าง จากนั้นจึงถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ มากกว่าจะเป็นงานเขียนทางชาติพันธุ์วรรณานที่นักมานุษยวิทยานิยมทำกัน

มันก็เป็นเครื่องปรุงของข้าวยามากกว่าอย่างอื่น

เมธิชัย เตียวนะ, 2561, *The Deep Sound*, วิดีโอ 30 นาที

เมธิชัย เตียวนะ ลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์ เพื่อนำเสนอเรื่องราวของ “คดีน้ำบูดู” เหตุการณ์กวาดล้อมจับ นักศึกษาและประชาชนชายชาวมุสลิมในพื้นที่ย่านรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2549 เนื่องจากมีการตั้งข้อสงสัยว่าจะเกิดเหตุ คาร์บอมขึ้น ผลสุดท้ายคือการค้นเจอน้ำบูดู เครื่องปรุงที่เกิดจาก การหมักปลา วัตถุอันตรายในมืออาหารของชาวมุสลิมที่บรรจุ อยู่ภายในกล่องลังกระดาษกลับกลายเป็นวัตถุต้องสงสัย ในการทำระเบิด วิดีโอของเมธิชัยค่อย ๆ ให้ข้อมูลแก่ผู้ชมผ่าน คำบอกเล่าของเพื่อนนักศึกษาที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์ คำบอกเล่าหนึ่งที่น่าสนใจคือชาวมุสลิมในกรุงเทพฯ มักจะถูกรุมอง อย่างเหมารวมว่าเป็นผู้ก่อการร้าย สืบเนื่องมาจากสถานการณ์ใน สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องราวนี้ถ่ายทอดผ่าน *The Deep Sound* วิดีโอความยาว 30 นาที

สาเหอุสมาน เศษดอเ้าะ, 2560, ความทุกข์ของชาวบ้าน หมายเลข 2, จิตรกรรมวัสดุผสม

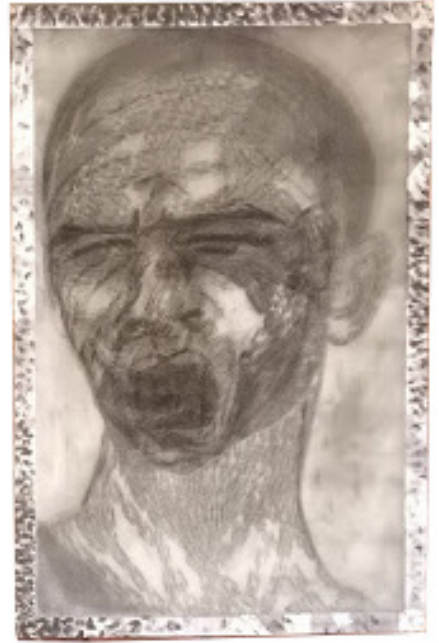
ภาพจิตรกรรมรูปบุคคลขนาดใหญ่ของสาเหะอุสมาน สะเดอเลาะ๊ะ คือผลลัพธ์จากประสบการณ์ที่เขามีส่วนร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ชุมชนที่ต้องเผชิญหน้ากับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินของรัฐบาล ศิลปินได้นำภาพที่ได้เห็น เรื่องราวที่ได้ฟัง รวมไปถึงบทสนทนาที่ได้แลกเปลี่ยน ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน *ความทุกข์ของชาวบ้าน หมายเลข 2* โดยการใช้เทคนิคที่นำวัสดุ เช่น เศษผ้ามาปรับใช้บนผ้าแคนวาส ขนาดใหญ่ที่สามารถดึงดูดสายตาของผู้ชมได้เป็นอย่างดี รายละเอียดของลวดลายและรอยยับย่นของผ้าปรากฏขึ้นให้เห็นได้อย่างชัดเจนบนพื้นที่ส่วนของร่างกายและใบหน้า ชีวิตของชาวบ้านได้ถูกบอกเล่าผ่านรูปแบบที่เกิดขึ้นจากการจับจีบผ้าหลาย ผืน ประกอบกันเกิดเป็นรูปเหมือนบุคคล ลวดลายและรอยยับให้ ภาพที่ดูคล้ายกับระลอกคลื่นที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลง และการเคลื่อนไหว วงจรของคลื่นคือการหมุนตัวขึ้นและตีเข้าหา ผัง คลายตัวออกกลับสู่สภาพดั้งเดิม วนซ้ำไปมา เปรียบเสมือนกับชีวิตของชุมชนและผู้คนที่ต้องปะทะและเปลี่ยนไปตามบริบทแห่ง ยุคสมัย อีกทั้งสีที่ใช้ยังชี้ชวนให้เห็นถึงมลภาวะอันเป็นผลกระทบที่ อาจจะเกิดขึ้นกับชาวบ้าน หากโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินได้เกิดขึ้นจริง

ณณฐ ชนพรรพี, 2561, *No Man's Land*, วิดีโอ 20:22 นาที

ภาพยนตร์สารคดีเรื่อง *No Man's Land* ความยาว 20:22 นาทีของณณัฐ ธนพรพรพี ได้ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิตธรรมชาติสามัญทั่วไปของชายผู้หนึ่ง เนื้อเรื่องเริ่มต้นจากฉากเปิดประตูเข้าไปภายในห้องที่พักอาศัย ถอดเสื้อผ้าเพื่อแปรงฟันและอาบน้ำชำระล้างร่างกาย ตัดภาพมาในระยะที่กล้องสามารถสอดส่องให้เห็นถึงรายละเอียดของประดับแต่งห้องประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาภาพถ่ายจำนวนมากบนชั้นที่กำลังบอกใบ้ให้เราพอคาดเดาได้ถึงสถานะของชายผู้นี้ ก่อนจะดำเนินเรื่องต่อด้วยการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ตระเตรียมวัตถุดิบและรับประทานอาหาร จากนั้นจึงออกไปพบปะคนอื่น ๆ วิถีโอชาโยให้เห็นภาพกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน นี่คือการนำวิถีชีวิตของเหล่าผู้อพยพชาวโรฮิงญาที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเรื่องความรุนแรงอันเกิดจากความแตกต่างทางศาสนา การถูกปฏิเสธสถานะพลเมืองจากประเทศของตนเองจนต้องอพยพหลีกหนีหนีออกมาจากแผ่นดินถิ่นกำเนิด จนนำมาสู่วิกฤตปัญหาใหญ่สำหรับบางประเทศที่ต้องมีมาตรการมารับมือแก้ไข ภาพความเจ็บป่วยง่ายที่ปรากฏในชิ้นงานกลับแฝงฝังพลังซ่อนเร้นในประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนและความเป็นมนุษย์เพื่อให้ผู้ชมใคร่ครวญถึงเพื่อนมนุษย์ที่ถูกความเป็นอื่นครอบงำสวมทับ กระตุ้นให้ครุ่นคิดถึงความรู้สึกของมนุษย์คนหนึ่งที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ของตัวเอง

ผลงานจำนวน 8 ชิ้นของวีระพล สุวรรณวงศ์ เป็นส่วนหนึ่งของผลงานชุด สัญญาแห่งการจงจำในความทรงจำ บอกเล่าเรื่องราวระหว่างตัวเขากับพ่อที่อยู่ในสถานะนักโทษในเรือนจำ ศิลปินนำภาพความทรงจำที่ต้องเห็นพ่อตนเอง ถูกตีตรวน ล่ามโซ่มาบันทึกลงบนผลงาน เมื่อต้องอยู่ใกล้กัน สิ่งหนึ่งที่คอยย้ำเตือนการมีอยู่ของพ่อคือบัตรคิวที่ใช้สำหรับการเข้าเยี่ยม ชื่อของ และฝากเงิน หลักฐานนี้ถูกนำมาประดับไว้บริเวณกรอบของผลงานล้อมกรอบภาพจิตรกรรม ในแต่ละภาพ ศิลปินค่อย ๆ เผยให้เห็นรายละเอียดใบหน้าของพ่อ รวบรวมเป็นการบันทึกความทรงจำจากการเยี่ยมในแต่ละครั้ง ในขณะที่ภาพความทรงจำถูกสะสมจนชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ใบหน้าของพ่อจึงดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่เขาจดจำได้ดีที่สุด

วีระพล สุวรรณวงศ์, 2561, สัญญาแห่งการจองจำในความทรงจำ, จิตรกรรมเทคนิคผสม, 120x80 ซม.

The Sky Collector ภาพยนตร์สั้นความยาว 4 นาที ของ
ปฏิภาณ บุญศรีกริ เชื้อเชิญให้ผู้ชมได้เข้าไปร่วมสังเกตการณ์
ผู้หญิงคนหนึ่ง ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นภายในห้องนอกจาก
ตัวเธอที่กำลังแต่งตัวคือภาพของห้องฟ้า ก้อนเมฆและแสง
ที่เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ชวนให้นึกถึงความอิสระไร้ขอบเขตพรมแดน
แผ่นฟ้าถูกถ่ายทอดลงบนผ้าฮิญาบ องค์ประกอบสำคัญ
ในการแต่งกายของผู้หญิงมุสลิมตามบทบัญญัติทางศาสนา
ในความหมายตามตัวอักษรภาษาอาหรับ ฮิญาบ แปลว่า
สิ่งกีดขวาง ม่านปิดกั้นและสิ่งปกปิด บางคนจึงเลือกที่จะไม่
คลุมฮิญาบเพื่อความเป็นอิสระ แต่ถึงอย่างไร การคลุมฮิญาบ
สำหรับบางคนอาจไม่ได้หมายถึงการปิดกั้น เพราะว่าสำหรับ
เธอ อิสระภาพก็คือผ้าคลุมที่บรรจงใส่ก่อนออกจากบ้านทุกวัน

ปฐิพาน บุณทริก, 2562, *The Sky Collector*, วิดีโอ 4 นาที

ดินแดนโดดเดี่ยว คือโปรเจกของธานี บุญรอดเจริญ ผลงานแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ชั้นแรก *ความเลือนลางของการปรากฏตัว: ผีของรัฐชาติ* ศิลปินเดินทางออกไปถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มที่ชุมชนย่านคลองตัน, กิ่งเพชร และศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งศาสนสถานและที่พบปะกันระหว่างพี่น้องชาวมุสลิม ชีวิตของผู้คนที่หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนเข้ามาปฏิบัติสัมพันธ์ในบ้านหลังใหญ่ได้ถูกศิลปินบันทึกภาพและนำมาวนฟิล์มขึ้นดั่งกล่าวมาจัดแสดงในตู้ไฟ ผลงานอีกชิ้น *ความเลือนลางของการปรากฏตัว: เรื่องเล่าปรัมปรา* เป็นตู้กระจกขนาดใหญ่ซึ่งภายในแต่ละชั้นจัดแสดงสมุดนิทานรูปปั้น ภาพถ่ายและข่าวของที่ใช้ในพิธีกรรม ตำแหน่งที่ตั้งของผู้ดั่งกล่าวนั้นสงวนท่าที ไม่ต่างไปจากวัตถุเดิมที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ แต่ทว่าสิ่งเหล่านี้ได้ถูกนำมาจัดวางใหม่ในบริบทของศิลปะร่วมสมัย เพื่อชวนให้เรากลับมาทบทวนเกี่ยวกับเรื่องเล่าของมันอีกครั้ง

ธานี บุญรอดเจริญ, 2562, ดินแดนโดดเดี่ยว, วัตถุจัดวาง ขนาดแปรผันตามพื้นที่

เมื่อเรื่องเล่าทั้งหลายข้างต้นได้ถูกนำมาร้อยเรียงเชื่อมโยงกันในพื้นที่เดียวกัน นิทรรศการ *คลื่นไหวภายใต้โดม: การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้ายในวัฒนธรรมมุสลิม* จึงว่าด้วยความเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ของผู้คนชาวมุสลิมที่ถ่ายทอดผ่านชิ้นงานศิลปะ การวาดฝันถึงบ้านที่พวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยและอิสระซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นความปรารถนาเฉกเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ แต่สำหรับบางสถานการณ์ ความปรารถนาดังกล่าวคงไม่อาจเกิดขึ้นจริงได้ หากแต่ว่าไม่ใช่เพราะผู้ฝันหมดไฟ แต่กลับมีปัจจัยอื่นภายนอกเข้ามาดับไฟฝันของพวกเขาเสียมากกว่า พวกเขาจึงต้องเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเพื่อดำรงอยู่

กานตริตา บุชบา
ประพันธ์ แจ็งกิจชัย

31/01/2562

ทัมส์ ทัมส์ และที่อื่น ๆ ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล

ณณัฐ ธนพรพี

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่กรุงเทพฯ

ณณัฐจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยเข้าร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม *Speedy Grand Child* ที่ *Speedy Grandma* (2558) และ *Low Fat Screening: The Underground Cinema* ที่ทองหล่อ อาร์ต สเปซ (2560) ล่าสุด ณณัฐได้เข้าร่วมและจัดแสดงผลงานภายใต้โครงการ *Early Years Project: COEVAL* ครั้งที่ 3 ซึ่งจัดโดยหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (2561)

Nanut Thanapornrapee

(born in Bangkok, 1995)

Nanut Thanapornrapee graduated from the Faculty of Journalism and Mass Communication, Thammasat University. He participated in various group exhibitions including *Speedy Grand Child* at *Speedy Grandma* (2015) and *Low Fat Screening: The Underground Cinema* at *Thong Lor Art Space* (2017). In 2018, Thanapornrapee was a participating artist in *Early Years Project #3: COEVAL* at *Bangkok Art and Culture Centre*.

ธานี บุญรอดเจริญ

เกิดปี พ.ศ. 2537 ที่กรุงเทพฯ

ธานีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผ่านมา เขาได้ร่วมแสดงในพาวิลเลียนของ Condo Art Space ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน *Bangkok Biennial* (2561) และนิทรรศการ *Bangkok Through Poster* ที่จัดขึ้นที่ Kinjai Contemporary (2561)

Thanee Boonrawdcharoen

(born in Bangkok, 1994)

Thanee Boonrawdcharoen is currently a fourth-year student at the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. He participated in the pavilion organized by Condo Art Space as part of *Bangkok Biennial* (2018) and a group exhibition *Bangkok Through Poster* at Kinjai Contemporary (2018).

ปฏิภาณ บุนทริก

เกิดปี พ.ศ. 2532 ที่กรุงเทพฯ

ปฏิภาณจบการศึกษาจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน เอกภาพยนตร์และภาพนิ่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำงานในฐานะผู้เขียนบทและผู้กำกับภาพยนตร์ ผลงานภาพยนตร์ขนาดสั้น *A Space between the Ocean and Me* (2558) ได้รับเลือกไปฉายในเทศกาลภาพยนตร์ Jogja-Netpac Asian Film Festival ประเทศอินโดนีเซียและ Joutomaa Festival ประเทศฟินแลนด์ ปัจจุบัน ปฏิภาณกำลังพัฒนาโปรเจ็คหนังยาวเรื่องแรกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของผู้หญิงมุสลิมในจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย

Patiparn Boontarig

(born in Bangkok, 1989)

Patiparn Boontarig graduated from the Faculty of Journalism and Mass Communication (Film and Photography), Thammasat University. He works as a screenwriter and director. His short film *A Space between the Ocean and Me* (2015) was selected to participate in Jogja-Netpac Asian Film Festival in Indonesia and Joutomaa Festival in Finland. He is currently developing his first feature film about life of Muslim women in the south of Thailand.

เมธิชัย เตียวนะ

เกิดปี พ.ศ. 2539 ที่กรุงเทพฯ

เมธิชัยกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิเทศศาสตร์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เขาเคยได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมอบรมในโครงการ *บางจากสร้างนักเขียนเยาวชน ปีที่ 4* (2558) และโครงการเวิร์คชอปถ่ายภาพเล่าเรื่องสิทธิมนุษยชนโดย Realframe ร่วมกับ Amnesty International Thailand (2561)

Matichai Teawna

(born in Bangkok, 1996)

Matichai Teawna is currently studying in Communication Arts Program, School of Informatics, Walailak University. He took part in the 4th *Bangchak Young Writers Camp* (2015) and Storytelling Photography Workshop organized by Realframe and Amnesty International Thailand (2018).

วีระพล สุวรรณวงศ์

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่พัทลุง

วีระพลจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เคยร่วมงานแสดงศิลปะในโครงการ *Hello
World* ครั้งที่ 1 (2559), *อัตลักษณ์วิถีใต้* (2559) และ *ศิลปกรรมเยาวชนทักษิณ*
ครั้งที่ 15 (2560)

Weerapon Suwanwong

(born in Phattalung, 1995)

Weerapon Suwanwong graduated from the Faculty of Fine and Applied
Arts, Prince of Songkla University, Pattani. He participated in the 1st
Hello World (2016), *Identity of Southern Way* (2016) and the 15th *Art
Exhibition of Southern Young Artist* (2017).

สาเหะอุสมาน เสะดอเล้าะ

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่ปัตตานี

สาเหะอุสมานจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ผ่านมา เขาได้จัดแสดงงานในนิทรรศการ *ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 9 (2558)*, *Pattani Visual Art (2560)* สาเหะอุสมานได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับสอง (2558) และรางวัลชมเชย (2559) ในหัวข้อ “พลังแห่งการสร้างสรรค์” เนื่องในงาน ม.อ. วิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Saheh-usaman Sehdoloh

(born in Pattani, 1995)

Saheh-usaman Sehdoloh graduated from the Faculty of Fine and Applied Arts, Prince of Songkla University, Pattani. He participated in various exhibitions such as the 9th *Children and Youth Art Contest (2015)*, *Pattani Visual Art (2017)* . Sehdoloh was awarded the 2nd Runner-Up (2015) and the Honourable Mention (2016) for the competition under the theme “Power of Creativity” in the Open House of the Faculty of Fine and Applied Arts, Prince of Songkla University, Pattani.

กานต์ธิดา บุษบา

เกิดปี พ.ศ.2540 ที่กรุงเทพฯ

กานต์ธิดากำลังศึกษาอยู่ที่ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยเป็นอาสาสมัครให้กับนิทรรศการ *PostScript* และ *The House of Flowing Reflections* ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลศิลปะ *Bangkok Biennial (2561)* ปัจจุบันกำลังทำสารนิพนธ์เกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Kantida Busaba

(born in Bagkok, 1997)

Kantida Busaba is currently a student at the Department of Art History, Faculty of Archaeology, Silpakorn University. She was a volunteer for the exhibitions *PostScript* and *The House of Flowing Reflections*, both were part of *Bangkok Biennial (2018)*. Busaba is working on her Independent Study about contemporary art in the Deep South.

ประพันธ์ แจ้งกิจชัย

เกิดปี พ.ศ. 2537 ที่จันทบุรี

ประพันธ์จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปริญญาโท สาขามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประพันธ์มีความสนใจในเรื่องความทรงจำศึกษากับศิลปะร่วมสมัย มีงานเขียนเกี่ยวกับศิลปะตีพิมพ์ในนิตยสาร *Echo: Voice for Society* วารสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในโครงการเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ *The Momentum*

Prapan Jangkitchai

(born in Chanthaburi, 1994)

Prapan Jangkitchai graduated from the Department of Art History, Faculty of Archaeology, Silpakorn University. He is currently a graduate student in Anthropology at the Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University. His areas of interest include memory studies and contemporary art. Jangkitchai has published articles about art in *Echo: Voice for Society*, a magazine by students in B.E. International Program of Thammasat University and *The Momentum*.

คลื่นไหวภายในใต้โดม : การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้าย ในวันฉัตรมงคลมุสลิม

จัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ - 30 มิถุนายน 2562

คิวเรเตอร์ / Curator

กานต์ธิดา บุษบา / Kantida Busaba
ประพันธ์ แจ้งกิจชัย / Prapan Jangkitchai

ศิลปิน / Artist

ณณัฐ ธนพรพี / Nanut Thanapornpee
ธานี บุญรอดเจริญ / Thanee Boonrawdcharoen
ปฏิภาณ บุญทริก / Patiparn Boontarig
เมธิชัย เตียวนะ / Matichai Teawna
วีระพล สุวรรณวงศ์ / Weerapon Suwanwong
สาเหะอุสมาน สะเดอเลาะ / Seheh-usaman Sedoloh

นิทรรศการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์
เฉลิมพระเกียรติ ร่วมกับอีก 3 กิจกรรม ได้แก่

1. โรงครัวฮารุณ : พ่อครัว ชาวบ้านและศิลปินปะการกิน (19 ตุลาคม 2561)
2. ลิตเติ้ลปาดานีในร้านน้ำชา (25 มกราคม 2562)
3. เปิดตัวนิทรรศการ “คลื่นไหวภายในใต้โดม : การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้ายใน
วันฉัตรมงคลมุสลิม (21 กุมภาพันธ์ 2562)
4. ซาติพันธุ์วรรณานาในภาพบนฝาผนังของบ้าน (22 กุมภาพันธ์ 2562)

ขอขอบคุณ / Acknowledgment

พิพิธภัณฑน์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

Thammasat Museum of Antropology

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทียมสุรีย์ สิริศรีศักดิ์

Assistant Professor Dr.Tiamsoon Siriisrisak

เดชาภิวรรักษ์ นพมิตร

Dechabhiwat Noppamitra

เหมื่อนพิมพ์ สุวรรณภาศ

Mueanphim Suwankart

อุรฉัตร อุมาร์

Urachat Umar

ที่ปรึกษานิทรรศการ / Advisor

ดร. ธนาวิ โชติประดิษฐ

ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

Dr. Thanavi Chotpradit

Department of Art History, Faculty of Archaeology,

Silpakorn University, Bangkok

สมัคร์ กอเซ็ม

Samak Kosem

ผู้สนับสนุน / Supportor

พิมพ์ภาพ พรเพ็ญ / Pimpakaporn Pornpeng

Moom Mong Collectiv

SUPER NORMAL STUDIO

คณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา